

RYNEK BROKERSKI

Co nowego w pośrednictwie?

Głównym celem tegorocznej nowelizacji ustawy o pośrednictwie, jest wyrównanie obowiązków spoczywających na agentach i brokerach ubezpieczeniowych, ze względu na brak zróżnicowania ich pozycji prawnej w prawie wspólnotowym. — **ALDONA WNEK**

Nadal jednak polskie prawo pozostaje przy ścisłym rozdziale personalnym obu grup pośredników ubezpieczeniowych. Stara się jednak wprowadzić możliwie jednolite kryteria dopuszczenia do wykonywania czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego. Ideą przyświecającą ustawodawcy było zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumenckiej potencjalnych ubezpieczonych. Wymagania postawione pośrednikom mają przynieść skutek w postaci lepszej obsługi klienta na etapie pozyskiwania klientów i oferowania ochrony ubezpieczeniowej, co w przyszłości ma wpłynąć na wzrost zaufania do zakładów ubezpieczeń i satysfakcji ubezpieczonych. W tym kierunku idą wprowadzone ostatnio w ustawie o pośrednictwie zmiany.

- **Rozszerzono zakres wyłączeń od zastosowania ustawy** o pośrednictwie ubezpieczeniowym określonych w art. 3. Przeniesiono do niego zmodyfikowane zasady z uchylonego art. 10, określającego zasady prowadzenia działalności związanej z oferowaniem umów ubezpieczenia przez przedsiębiorców, dla których działalność agencyjna jest powiązana z głównym przedmiotem prowadzonej działalności. Istotne jest w szczególności wyłączenie spod rygorów ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym zawierania tzw. ubezpieczeń turystycznych, w tym również ubezpieczeń na życie i odpowiedzialności cywilnej, przy jednoczesnym ograniczeniu wysokości składki płaconej z tego typu

ubezpieczeń do kwoty 500 euro i okresu obowiązywania umowy do 5 lat.

- Określono także w sposób szczegółowy, **jaka działalność** związana z oferowaniem ochrony ubezpieczeniowej **nie jest pośrednictwem** w rozumieniu przepisów prawa polskiego. Chodzi tu nie tylko o zawieranie umów przez członków zarządu zakładów ubezpieczeń, ich prokurentów i pracowników, ale także osób udzielających informacji o możliwości zawierania umów ubezpieczenia, ich warunkach oraz skutkach, o ile działalność ta nie zmierza do zawarcia umowy.
- Ważnym zagadnieniem jest kwestia **dookreślenia obowiązków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych** przez pośredników ubezpieczeniowych. Ustawa przewiduje zarówno wobec agentów, jak i brokerów konieczność odbywania w trzyletnich odstępach czasu szkoleń zawodowych poświadczonych odpowiednim dokumentem. Ich terminy, tematykę oraz wymiar godzinowy określi w rozporządzeniu minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

- Istotnym dla ochrony klientów zakładu ubezpieczeń jest uregulowanie określające jednoznacznie kwestię opłacania składki ubezpieczeniowej oraz wypłaty świadczenia ubezpieczeniowego pośrednikowi, który bierze czynny udział w wykonywaniu umowy ubezpieczenia. Regulacja ta ma chronić interesy konsumenta, ponieważ **przekazanie składki pośrednikowi będzie równoznaczne z wpłaceniem jej do zakładu ubezpieczeń**, jednak wypłata świadczenia pośrednikowi nie wywołuje skutku wobec uprawnionego do jej otrzymania. Świadczenie zakładu ubezpieczeń zostanie wykonane dopiero w chwili faktycznego otrzymania świadczenia ubezpieczeniowego przez uprawnionego. Dotyczy to jednak jedynie świadczeń w formie pieniężnej.
- **Zmianie uległ katalog czynności brokerskich**, który rozszerzono o udział w „organizowaniu i nadzorowaniu czynności brokerskich”. Oznacza to, że działalność członków zarządu i dyrektorów firm brokerskich, którzy bezpośrednio nie mają kontaktów z klientami, a jedynie nadzorują pracę swoich pracowników, będzie również uważana za wykonywanie czynności brokerskich.
- Wprowadzono **nowe wymagania, co do treści pełnomocnictwa udzielanego agentowi** ubezpieczeniowemu przez zakład ubezpieczeń, a także dostosowano do wymogów prawa wspólnotowego **obowiązki informacyjne** pośrednika ubezpieczeniowego względem poszukującego ochrony ubezpieczeniowej. Agent będzie obowiązany przekazać klientowi informację o: firmie, adresie siedziby, wpisie do rejestru pośredników ubezpieczeniowych i sposobie sprawdzenia wpisu do rejestru, posiadanych akcjach albo udziałach zakładu ubezpieczeń uprawniających do co najmniej 10% głosów na walnym zgromadzeniu, a w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną: o akcjach lub udziałach agenta ubezpieczeniowego posiadanych przez zakład ubezpieczeń, uprawniających co najmniej do 10% głosów na walnym zgromadzeniu. □

Po co odrębna ustawa?

Odrębna regulacja dotycząca pośrednictwa ubezpieczeniowego stała się koniecznością, ze względu na perspektywę rozszerzenia Unii Europejskiej i zagwarantowanie pośrednikom prowadzenia działalności na obszarze wszystkich państw członkowskich w oparciu o jednolite wymagania i kryteria staranności. Z tego powodu 9 grudnia 2002 r. przyjęta została Dyrektywa nr 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do wykonania jej postanowień do dnia 15 stycznia 2005 r. Ustawa z 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym jedynie częściowo spełniała wymagania określone ww. Dyrektywą, stąd podjęto w Ministerstwie Finansów działania zmierzające do opracowania projektu nowelizacji ustawy. Projekt został opracowany w drugiej połowie 2004 r., do Sejmu został skierowany pod koniec roku. Ze względu na konieczność dokonania szybkich zmian w kwestii obowiązkowego ubezpieczenia OC pośredników ubezpieczeniowych, problemem tym zajęto się w nadzwyczajnym trybie, zaś reszta regulacji prawnych została zawarta w ustawie z dnia 18 lutego 2005 r. o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw.